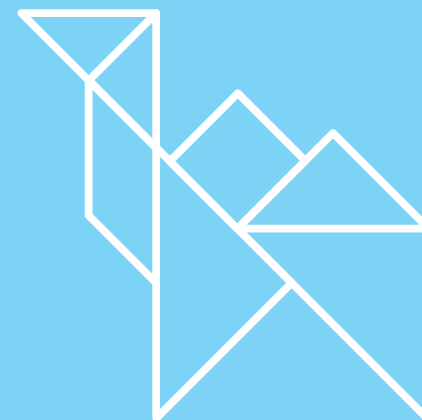
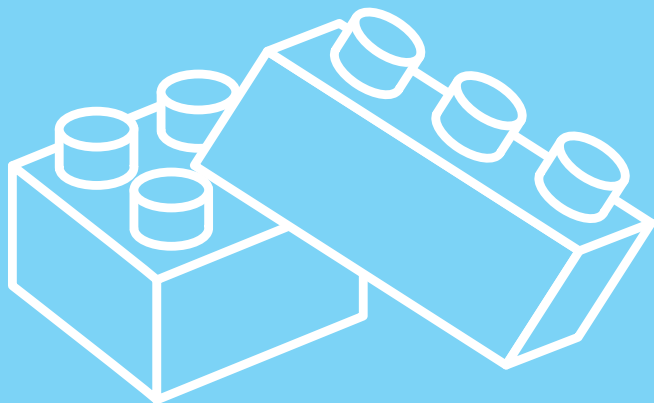

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

TWORZYWA SZTUCZNE

01

MATERIAŁY DLA OSOBY PROWADZĄCEJ

RAMY TEMATU

Dla własnego komfortu pracy, ale również po to, żeby dzieci dobrze się czuły i mogli jak najwięcej skorzystać z zajęć, zalecamy, żeby liczba dzieci nie przekraczała 12 osób.

Będziemy wspólnie z dziećmi w wieku przedszkolnym i tymi, które dopiero zaczęły chodzić do szkoły, poznawać skąd biorą się tworzywa sztuczne i jak można je wielokrotnie wykorzystywać. Bardzo ważne, żebyśmy swoją mową ciała, zadawanymi w trakcie zajęć pytaniami czy prowadzonymi rozmowami, pokazywali nasze zainteresowanie tym, co dzieci robią. Dorosły powinien pamiętać, że na tym etapie nie ma złych i dobrych odpowiedzi. Każda odpowiedź powinna być dostrzeżona, każde zaangażowanie dziecka w zabawę – choćby przez mrugnięcie okiem w stronę dziecka – zaakceptowane.

Nie powinniśmy zmuszać dzieci do brania udziału w proponowanych przez nas aktywnościach. Wszystkie dzieci zapraszamy do zabawy, ale szanujemy wybór tych, które z nieznanym nam powodów rezygnują. Proponujemy, żeby oprócz miejsca, w którym będziemy się bawić wg pomysłów prowadzącego, wygospodarować miejsce (najlepiej na podłodze), gdzie dzieci będą miały dostęp do zawartości EkoPaki (klocków, kolorowanek). W każdej chwili będą mogły skorzystać z tej alternatywy.

Może ktoś z Was powiedzieć: ten warsztat to nie dla mnie. Ja przecież nie wiem, z czego robi się tworzywa sztuczne. Co ja mogę powiedzieć na ten temat dzieciom? Jeśli macie takie wątpliwości, to może tym lepiej dla całego spotkania. Jeśli jest w Was taka ciekawość świata, którą obserwujemy u dzieci zadających niezliczone pytania: *skąd się to bierze? po co? do czego to służy?* – to znaczy, że możecie razem z dziećmi dowiedzieć się wielu nieznanych rzeczy... A przy tym czerpać dodatkową radość z prowadzenia zajęć!

Oprócz celu spotkania bardzo ważne jest, żeby osoba prowadząca ustaliła z dziećmi podstawowe zasady, które będą obowiązywać na spotkaniu. Proponowaną przez nas zasadą jest danie dzieciom możliwości zabawy lub pracy przedmiotem, który wybrały do momentu, kiedy skończy się ich zainteresowanie tą zabawką albo narzędziem. W momencie, gdy ktoś chciałby zacząć bawić się lub pracować używając przedmiotu, którego ktoś aktualnie używa, musi poczekać lub wziąć coś w zamian. Może też próbować dogadać się z osobą, która ma ten przedmiot. Prowadzący może proponować rozwiązania czasowe: jakiś przedmiot można używać przez określony (np. klepsydra) okres czasu.

SCENARIUSZ 1

autor Dominik Kmita | Fundacja Rozwoju Dzieci im. Komeńskiego

Cele warsztatu:

- pokazanie, że wspólne dorosłego z dzieckiem poznawanie świata buduje więź, może być ciekawym dla obu stron sposobem spędzania wolnego czasu;
- odróżnienie potocznego pojęcia – plastik od terminu „tworzywa sztuczne”
- uzmysłowienie, skąd biorą się tworzywa sztuczne i czym się charakteryzują jako surowiec;
- poznanie zastosowania tworzyw sztucznych oraz sposobów na jego powtórne wykorzystanie;
- poznanie zabaw z wykorzystaniem rekwizytów wykonanych z tworzyw sztucznych.

Przebieg warsztatu: Ok. 60 min. | Grupa: 12 dzieci

Rytm spotkania

1. Początek spotkania (20 min.)
 - Grupa schodzi się
 - Dzieci bawią się
 - Powitanie w kręgu
2. Zabawy z dziećmi inspirowane przez dorosłego (25 min.)
3. Swobodna zabawa (10 min.)
4. Pożegnanie (5 min.)

Ad 1

Zanim do biblioteki przyjdą na zajęcia wszystkie dzieci i będziemy mogli przywitać się, pierwszych małych gości warto zaprosić w miejsce, gdzie mamy rozłożone przedmioty z EkoPaki – klocki, kolorowanki. Informujemy dzieci, że mogą rozpocząć zabawę używając do tego udostępnionych przedmiotów.

„Słowo wstępne” dla dzieci

Zamiast słowa wstępnego: wszyscy siadają w kręgu i każdy mówi jak ma na imię oraz jakim przedmiotem z tworzywa sztucznego bawił się ostatnio. Osoba prowadząca po zakończeniu wypowiedzi dziecka dodaje jedno zdanie od siebie. W przypadku grupy, która spotyka się pierwszy raz prowadzący może w ten sposób zamodelować przywitanie się.

Przykład:

Dziecko – *Mam na imię Zosia i bawiłam się ostatnio klockami lego.*

Prowadzący – *Ooo. Ja też lubię klocki lego, choć dawno się nimi nie bawiłem. Pamiętam, że lubiłem budować pojazdy.*

Ważne jest, żeby odpowiedzi osoby prowadzącej były krótkie i prawdziwe.

Następnie prowadzący przedstawia krótko dzieciom, że spotykamy się w celu poznania czym są tworzywa sztuczne, do czego służą, jak można je wykorzystać powtórnie, żeby jak najmniej szkodzić przyrodzie, a jednocześnie nam wszystkim.

Ad 2

Poznanie jak wydobywana jest ropa spod ziemi Przygotowanie do eksperymentu z ciśnieniem.

POTRZEBNE MATERIAŁY: BALONY, WODA, SZPILKI, KUWETY LUB INNE POJEMNIKI NAD KTÓRYMI BĘDIEMY ROBIĆ EKSPERYMENT.

Na samym początku pokazujemy dzieciom plakaty „pod wodą/pod ziemią”. Pytamy dzieci co na nich widzą. Dopytujemy je, w jaki sposób ich zdaniem wydobywana jest ropa naftowa spod ziemi. Żeby przybliżyć dzieciom jedną z metod na wydobycie płynnych surowców naturalnych spod powierzchni ziemi, przygotowujemy dla nich eksperyment.

Informujemy również dzieci, że do naszego eksperymentu będziemy wykorzystywać wodę, która może się rozlać. W związku z tym będziemy musieli po zakończonym ćwiczeniu posprzątać i wytrzeć zmoczone miejsca.

Nalewamy wodę do balonów, a następnie przekłuwamy wykałaczką lub szpilką balon w 1 – 2 miejscach w górnej części balonu. Następnie ściskamy balon tak, żeby wytworzyć ciśnienie, które spowoduje wylewanie się wody przez dziurki.

Wykonując eksperyment opowiadamy, że balon to wyobrażenie kuli ziemskiej. Pod jej powierzchnią są złoża ropy naftowej. Jeśli znajdziemy sposób na „ściśnięcie” płynu pod ziemią, przez odwierty (takie jak zrobione w balonie dziurki) wytrysnie na powierzchnię ziemi ropa naftowa.

Co jednorazowego możemy zamienić na wielorazowe?

Prowadzący zajęcia z dziećmi już podczas sprzątania wody może zadać pytanie dzieciom czy np. w kuchni używały przedmiotów, które są z tworzyw sztucznych – jednorazowe i czy można je zastąpić wielorazowymi. Spośród przedmiotów jednorazowych, które można zastąpić wielorazowymi w kuchni znajdziemy: kubki, sztućce, worki foliowe na kanapki do przedszkola lub szkoły, butelki na wodę itp. Lista tych przedmiotów jest otwarta i jej długość zależy od doświadczeń dzieci i dorosłych.

Po posprzątaniu sali osoba prowadząca proponuje dzieciom znalezienie w bibliotece 3 przedmiotów wykonanych z tworzyw sztucznych. Po znalezieniu przedmiotów przez wszystkie dzieci, tworzymy wspólną listę przedmiotów z tworzyw sztucznych, które są jednorazowe i tych, które są wielorazowe. Jako podsumowanie stwierdzamy, że więcej

jest przedmiotów wielorazowych i warto pamiętać, żeby szukać rozwiązań pozwalających przedmioty, z których korzystamy tylko raz, zastępować przedmiotami wielokrotnego użycia.

W drugim wariantcie tej propozycji zabawy możemy rozdać dzieciom kolorowanek z EkoPaki i poprosić o odnalezienie przedmiotów jednorazowych i wielorazowego użytku.

Z czego zrobione jest moje ubranie

Osoba prowadząca spotkanie proponuje dzieciom zabawę w detektywów. Zadaniem detektywów jest odnalezienie na ubraniach informacji o tym, z czego są zrobione. Podczas tej zabawy wiele nazw składników – oprócz lnu i bawełny – będzie obco brzmiących. Dorosły na kartce papieru wypisuje te nazwy w podziale na naturalne i tworzywa sztuczne. Przy tej okazji można odnaleźć w internecie i pokazać dzieciom jak wyglądają rośliny: len i bawełna.

Ad 3

Po przeprowadzonym eksperymencie ważne jest, żeby dzieci mogły zabrać ze sobą do domu balony i pokazały rodzicom jaki jest mechanizm wydobywania spod ziemi ropy naftowej.

Do momentu oficjalnego zakończenia spotkania dzieci mogą bawić się przedmiotami z EkoPaki.

Ad 4

Zakończenie: Dzieci razem z prowadzącym siadają w kręgu i rozpoczynają podsumowanie spotkania. Osoba prowadząca może rozpocząć i podzielić się swoimi obserwacjami, które dokonała w trakcie spotkania. W takiej sytuacji należy pamiętać, żeby były to informacje, z których dzieci będą zadowolone np.: widziałam/łem, z jakim zainteresowaniem sprawdziłaś jak wysoko może wytrysnąć woda. Na koniec prowadzący zaprasza dzieci na kolejne spotkanie.